

Til nr. 2

Der er tale om en redaktionel rettelse som følge af ændringen under lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 3

Der er tale om en redaktionel rettelse som følge af ændringen under lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 4

Det i lovforslaget foreslåede § 9 b, stk. 1, sidste pkt., bestemmer, at fradraget efter § 9 b for pensionister falder væk »medmindre erhvervelsen giver ret til indtræden efter § 9, stk. 3«.

§ 9, stk. 3, handler imidlertid kun om den situation, at der efter en ægtefælles overtagelse af ejendommen sker nogle kraftige værdistigninger, der herefter – i medfør af stk. 3 – kan begrænses efter § 9.

Frdraget efter § 9 b er alene en fastfrysning af nedslagene efter §§ 9 eller 9 a fra før 2003 med virkning for fremtidige år. Henvielsen til § 9, stk. 3, er derfor ikke rigtig. Det foreslås, at forslaget ændres således, at fradraget efter § 9 b overtages, når nedslaget efter §§ 9 og 9 a kan overtages.

Der behøver ikke at foreligge en nedsættelse efter §§ 9 eller 9 a, for at fradraget efter §§ 9 b kan overtages. Det er tilstrækkeligt, at nedsættelse efter §§ 9 eller 9 a kan overtages, hvis den havde foreligget umiddelbart inden erhvervelsen. I de tilfælde kan fradraget efter § 9 b også overtages.

Ændringsforslaget betyder, at nedsættelsen kan overtages mellem ægtefæller – også i en skilsmisssituation, hvor ejendommen udlægges på et skilsmissekifte.

Nedsættelsen kan også overtages fra en ægtefælle ved dødsfald – uanset om der er et mellemkommende dødsbo – og falder ikke væk, selv om længstlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab.

En ændring af ejerandel mellem to eller flere samejere af en ejendom betragtes efter gældende ret ikke som ejerskifte i denne sammenhæng. Tilkøb af en andel, såfremt køberen i forvejen ejer en andel, betragtes derfor ikke som en erhvervelse.

Det kan illustreres ved et eksempel: En person bebor en bolig. Den pågældende ejer halvdel af og betaler markedsleje af den anden halvdel til

en anden ejer. Ejendomsværdiskatten af den pågældendes egen halvdel beregnes således: Først beregnes ejendomsværdiskat af hele ejendommen. Det sker under anvendelse af bl.a. de foreslåede regler i § 9 b om fradrag. I henhold til § 13 skal der imidlertid kun betales den halve ejendomsværdiskat. Det betyder, at resultatet for hele ejendommen skal ganges med 50 pct., inden ejendomsværdiskatten er færdigberegnet for den pågældende. Året efter har den pågældende tilkøbt yderligere 25 pct. og betaler kun markedsleje af 25 pct. til den anden ejer. Der beregnes igen ejendomsværdiskat af hele ejendommen, som om ingen del af den var ejerskiftet, og med fradrag efter § 9 b. I henhold til § 13 skal der betales 75 pct. af den således beregnede ejendomsværdiskat.

Til nr. 5

Det foreslås, at fradraget efter § 9 b for ikke-pensionister overtages i samme tilfælde, som hvor nedslaget efter §§ 9 og 9 a kan overtages. Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 6

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 7

Lovforslagets § 1, nr. 19 indeholder hovedreglen om ejendomsværdiskat. Den går ud på, at der skal betales ejendomsværdiskat, når ejendommen kan tjene til bolig for den skattepligtige og dennes husstand.

Ordvalget er det samme som i de centrale dele af statsskattelovens gamle lejeværdiregler.

A. Efter ændringsforslaget præciseres, hvad det betyder, at en ejendom ikke kan tjene til bolig i de tilfælde, hvor dette skyldes udleje.

Der foreslås derfor en tilføjelse til § 11, stk. 2, der klargør retstilstanden. Tilføjelsen svarer til gældende ret.

Herefter nedsættes ejendomsværdiskatten ikke i tilfælde, hvor udlejningsindtægterne er helt eller delvis skattefri efter ligningslovens § 15 O eller § 15 P. I andre tilfælde nedsættes ejendomsværdiskatten svarende til den udlejede del. Heri ligger, at hvis halvdel af en bolig har væ-